KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 10e januari 1969 door de Minister van Sociale Voorzorg verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot oprichting bij de Bijzondere Compensatiekas voor kinderbijslag voor de gemeenten, de openbare instellingen die ervan afhangen en de verenigingen van gemeenten van een technisch comité", heeft de 16e januari 1969 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de la Prévoyance sociale, le 10 janvier 1969, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "portant création d'un comité technique au sein de la Caisse spéciale de compensation pour allocations familiales des communes, établissements publics qui en dépendent et associations de communes", a donné le 16 janvier 1969 l'avis suivant :

Het ontwerp wil een technisch comité oprichten bij de Bijzondere Compensatiekas voor de gemeenten, de openbare instellingen die ervan afhangen en de verenigingen van gemeenten.

Zoals uit de aanhef blijkt, wordt de rechtsgrond voor deze oprichting gezocht in het bepaalde in artikel 7 van de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg.

Wat artikel 6 van het ontwerp betreft, zou hiervoor de nodige rechtsgrond moeten worden gezocht in artikel 22 van dezelfde wet.

Het ontwerp doet de vraag rijzen of de reeds genoemde wet van 25 april 1963 reeds in al haar bepalingen toepasselijk is op bedoelde Bijzondere Compensatiekas.

Volgens artikel 23 van meergenoemde wet treden de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de artikelen 1 tot 6 en 21, voor iedere instelling eerst in werking op de datum die door de Koning zal worden bepaald.

Noch artikel 34 van het koninklijk besluit nr. 68 van 10 november 1967 tot wijziging van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders dat artikel 32 van deze wetten heeft gewijzigd, noch artikel 40 van hetzelfde besluit geven enige duidelijke aanwijzing ten voordele van de stelling dat men voor de inwerkingstelling van de wet van 25 april 1963 ten aanzien van genoemde Bijzondere Compensatiekas een andere techniek van inwerkingtreding op het oog heeft gehad dan die welke door de wetgever

bij artikel 23 van laatstgenoemde wet is vastgelegd en dat een systeem gekozen werd van inwerkingstelling van deze wet in haar geheel voor de hier bedoelde instelling.

Het blote feit dat artikel 34 van genoemd besluit zo is geformuleerd dat "de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut inzake sociale zekerheid en sociale voorzorg toepasselijk is op deze bijzondere kas", betekent immers op zich zelf niet, dat voor de werkelijke toepassing van genoemde wet geen rekening zou moeten worden gehouden met het bepaalde in het reeds geciteerde artikel 23 van genoemde wet van 25 april 1963. Of nu zodanige wetgevingstechniek waarbij overgegaan wordt tot impliciete wijziging van genoemde wet van 25 april 1963 wordt gevolgd, dan wel of tot de toepassing van deze wet besloten wordt door een ander procédé waarbij artikel 1 van deze wet uitdrukkelijk wordt aangevuld met de vermelding van de benaming van de instelling tot wie de wet wordt verruimd, in beide gevallen kan men het bepaalde in artikel 23 van meergenoemde wet niet over het hoofd zien.

Bij ontstentenis van koninklijk besluit genomen ter uitvoering van dit artikel 23 ten aanzien van genoemde instelling - het koninklijk besluit van 6 februari 1968 kan immers niet als zodanig worden erkend - moet dus worden besloten dat de artikelen 7 tot 20 en 22 nog niet in werking zijn getreden wat betreft de Bijzondere Compensatiekas.

Het ontwerp mist dus rechtsgrond zolang niet voorzi is in de uitvoering van meergenoemd artikel 23 ten aanzien v de hier bedoelde openbare instelling, en kan derhalve in de gegeven omstandigheden niet voor verder onderzoek in aanmerking komen.

.../...

Wat deze inwerkingstelling betreft, moge nog worden opgemerkt dat het alleszins aanbeveling verdient alle nog niet toepasselijke artikelen van deze wet tegelijk in werking te stellen ten aanzien van de hier bedoelde Bijzondere Compensatiekas. Het is immers de bedoeling van de wetgever geweest dat de Koning zo spoedig mogelijk in de inwerkingstelling van de wet zou voorzien (Gedr. St., Senaat, zitting 1962-1963, nr. 139, p. 19).

Er moge nog worden gewezen op het feit dat het koninklijk besluit van 3 december 1968 waarbij twee technische comités bij het Fonds voor arbeidsongevallen werden opgericht, voorafgegaan was door het koninklijk besluit van 26 april 1968 dat voorzien had in de inwerkingstelling van de niet onmiddellijk toepasselijke artikelen van de wet van 25 april 1963 ten aanzien van genoemde instelling.

Le projet a pour objet de créer un comité technique au sein de la Caisse spéciale de compensation pour allocations familiales des communes, établissements publics qui en dépendent et associations de communes.

Le fondement légal invoqué au préambule en vue de la création de ce comité est l'article 7 de la loi du 25 avril 1963 sur la gestion des organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale.

Pour l'article 6 du projet, la base légale devrait en être cherchée dans l'article 22 de la même loi.

Le projet soulève la question de savoir si la loi du 25 avril 1963 est déjà applicable, dans toutes ses dispositions, à la susdite Caisse de compensation.

En vertu de son article 23, les dispositions de cette loi, à l'exception des articles 1er à 6 et de l'article 21, n'entrent en vigueur, pour chaque organisme, qu'à la date fixée par le Roi.

Rien dans l'article 34 de l'arrêté royal n°68 du 10 novembre 1967 modifiant les lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, qui a complété l'article 32 de ces lois, ni dans l'article 40 du même arrêté n'indique clairement que l'on ait entendu appliquer, pour la mise en vigueur de la loi du 25 avril 1963 à l'égard de la susdite Caisse spéciale de compensation, une technique différente de celle que le législateur a prévue à l'article 23 de la loi précitée et que l'on ait opté pour la mise en vigueur intégrale de cette loi à l'égard de la Caisse.

La formule de l'article 34 de l'arrêté royal n°68 du 10 novembre 1967 selon laquelle "la loi du 25 avril 1963 sur la gestion des organismes d'intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale est applicable à cette Caisse spéciale" n'implique pas, en effet, qu'il ne faille plus tenir compte, pour la mise en application effective de ladite loi, des dispositions que celle-ci prévoit en son article 23 déjà cité. Quelle que soit la technique législative que l'on adopte pour rendre la loi applicable à un organisme déterminé, les dispositions de ce dernier article ne peuvent être ignorées, que l'on procède par voie de modification implicite de la loi ou que l'on complète expressément l'article 1er par la mention de l'organisme auquel elle est étendue.

En l'absence d'arrêté royal portant exécution de l'article 23 à l'égard de l'organisme en cause - l'arrêté royal du 6 février 1968 ne saurait, en effet, être tenu pour tel -, force est de conclure que les articles 7 à 20 et 22 de la loi ne sont pas encore entrés en vigueur en ce qui concerne la Caisse spéciale de compensation.

Il s'ensuit que le projet sera dénué de fondement légal aussi longtemps que l'exécution de cet article 23 à l'égard de l'organisme d'intérêt public dont il s'agit ne sera pas chose faite. Dans ces conditions, le Conseil d'Etat ne peut pousser plus avant l'examen du projet.

En tout état de cause, il s'indiquera de mettre simultanément en vigueur à l'égard de la Caisse spéciale de compensation tous les articles qui ne lui sont pas encore applicables, le législateur ayant, en effet, voulu que le Roi assure la mise en vigueur de cette loi le plus vite possible (Doc. parl. Sénat, session 1962-1963, n°139, p. 19).

/

Il convient de noter en outre que l'arrêté royal du 3 décembre 1968 qui a créé deux comités techniques au sein du Fonds des accidents du travail est intervenu à la suite d'un arrêté royal du 26 avril 1968 mettant en vigueur, à l'égard de cet organisme, les articles de la loi du 25 avril 1963 qui ne lui étaient pas d'emblée applicables.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : F. LEPAGE, voorzitter van de Raad van State,
Messieurs : président du Conseil d'Etat,

H. BUCH, staatsraden,
Ch. SMOLDERS, conseillers d'Etat,

J. LIMPENS, bijzitters van de
M. VERSCHELDEN, afdeling wetgeving,
assesseurs de la
section de législation,

M. JACQUEMIJN, adjunct-griffier, griffier.
greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. F. LEPAGE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. O. DE LEYE, substituut-auditeur-generaal.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. F. LEPAGE.

Le rapport a été présenté par M. O. DE LEYE, substitut de l'auditeur général.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) M. JACQUEMIJN.

(get.) F. LEPAGE.